

Geachte genodigden, goede vrienden van de Beweging,

Welkom op deze nieuwjaarsontmoeting.

“The Times They Are A-Changing”, dat zong de Nobelprijswinnaar Literatuur Bob Dylan in 1964, 53 jaar geleden.

U merkt het vandaag: de gebruikelijke nieuwjaarsreceptie van onze Beweging verschoof van de 2de januari naar de 9de. Dat is even wennen, want daarmee ligt 2016 al meer dan een week achter ons. Een jaar dat eindigde zoals het begon: met dreigingsniveau 3, met aanslagen dichtbij en veraf -die ons allemaal diep raakten-, maar ook met onzekerheid in een sterk veranderende wereld, waarbij we ons afvragen: hoe zal het verder gaan? In 2015 sprak gewezen president van Europa Herman Van Rompuy al van een annus horribilis. 2016 moest er niet voor onder doen.

Wetstraatjournalist Ivan De Vadder en zijn kompanen gaven hun eigenzinnig jaaroverzicht 2016 de titel ‘BANG’. De aanslagen in Brussel, België een ‘failed state’, de zorgen om het milieu, de beroemdheden die deze wereld verlieten, de zomer met gewonnen en gemiste medailles, politici die kibbelden als vanouds en zich tegelijk wapenden tegen IS -of tegen boerkinis op het strand-, de nieuwe breuklijnen die ontstonden als gevolg van de radicale islamisering, Donald Trump verkozen tot president, Europa dat geen antwoord vond, de angst die dagelijks groter werd en de blanke man die voortdeed, ondanks alles, ... 2016 was een jaar dat hem, maar ook mij, bang en boos maakte, vooral onzeker. Om het met de woorden van Wouter Deprez te zeggen: “Ik begrijp het niet meer, ik weet het niet meer.”

Laat ons 2016 maar vlug vergeten en met een schone lei aan 2017 beginnen.

The Times They Are A-Changing.

In 2017 zullen de veranderingen nog sneller gaan. Ik ben benieuwd of de wapens in Syrië zullen zwijgen en of de vredesonderhandelingen resultaat zullen brengen voor de honderdduizenden vluchtelingen die overal in de wereld wachten op betere tijden. Ik ben benieuwd wat Donald Trump met Rusland zal bekokstoven, ik ben benieuwd wat Erdogan met de Koerden van plan is, ik ben benieuwd of Netanyahu nog kansen wil geven aan de Palestijnen. Ik ben benieuwd of er dan toch verkiezingen mogen komen in Congo, ik ben benieuwd hoe de verkiezingen in Nederland en Frankrijk zullen aflopen. Ik ben benieuwd hoeveel geld de Chinezen over hebben voor investeringen in het Westen en of ze zich niet zullen beperken tot het opkopen van voetballers à la Witsel en ploegen, tot Patro-Eisden toe.

Ook in eigen land zullen de tijden veranderen.

In de krant van 28 december, niet toevallig de dag van de onnozele kinderen, las ik twee volle pagina's over wat vanaf 1 januari 2017 zal veranderen in verschillende domeinen van ons leven. Ik bespaar u het volledige overzicht maar opvallend is toch dat als je je woning wilt isoleren heel wat premies verlagen of afgeschaft worden, dat je voor water en elektriciteit tussen de 5 à 19 % procent meer gaat betalen, dat de banken je voor je geldzaken meer gaan aanrekenen, hetzij in voor opvragen van offertes of van geld aan de automaat en dat de roerende voorheffing stijgt.

Op vlak van gezondheid zullen we meer betalen voor antibiotica en de hospitalisatieverzekering wordt duurder omdat de dokters voor een eenpersoonskamer in het ziekenhuis meer mogen aanrekenen. Wat werken betreft zijn de maatregelen nauwelijks te vatten: langdurig zieken worden gevisieerd via een re-integratietraject, er komt een flexibeler arbeidsduur door de ene week heel veel uren te presteren en de andere week wat minder als je maar bij je gemiddelde weekduur op jaarbasis blijft en langer werken vooraleer je met pensioen kan blijven de regel.

Met bus of trein reizen zal opnieuw duurder worden, met je auto zal je langer onder weg zijn, hetzij door de toenemende files -ook in Limburg-, hetzij door de algehele snelheidsbeperking tot 70km per uur.

Goede vrienden, voor al deze beslissingen zullen er wellicht goede redenen zijn. Wat mij echter meer stoort is dat wij hoe langer hoe meer een complexe samenleving aan het organiseren zijn, waarin er geen dag voorbij gaat of we krijgen geboden, verboden, waarschuwingen allerhande. Je mag maar 10 pintjes per week drinken, je mag geen rood vlees eten, kinderen mogen geen suikerdranken meer nuttigen, je moet marathons lopen, kijk uit voor burn-out, laat je darmen, je borsten, je baarmoeder regelmatig onderzoeken, en ga zo maar door. In een samenleving die gekenmerkt wordt door het einde van de grote verhalen, zijn '**controlitis**' en '**regulitis**' het nieuwe verhaal, waarin eenieder blijkbaar gelooft. Meten, wegen, berekenen, statistieken, ... wij kunnen de samenleving beheersen en maken, denken we. We kunnen er niet tegen dat er risico's zijn in het leven, dat er iets onverwacht op ons afkomt. De vluchtelingenstromen, de terreuraanslagen, de klimaatverandering, we denken dat we het allemaal beheersen, maar we krijgen het niet meer onder controle. Dat boezemt angst in, -dat is niet abnormaal-, maar die angst mag ons niet verlammen. We kijken naar onze overheden die alleen maar de illusie kunnen geven dat ze die angst wegnemen door zogenaamd nieuwe dreigingsniveaus te bepalen, door veiligheidszones te installeren, door daadkrachtig op te treden en op te kuisen. Ze zijn mijn inziens niet eerlijk, ondanks hun waarschijnlijk goede bedoelingen. Als wij allen kiezen voor een open en vrije samenleving, dan houdt dat kwetsbaarheid in, dan houdt dat risico's in.

Dan staan wij hier vandaag, aan het begin van 2017, verenigd als partners van de Beweging. Hoe gaan wij om met deze veranderende tijden?

Toen wij in juni 2014 het ACW omvormden tot beweging.net besloten we er samen onze schouders onder te zetten om te streven naar een kwaliteitsvol leven voor iedereen. We zouden inzetten, met vrijwilligers, partnerorganisaties en geassocieerde partners, op een samenleving waarin iedereen kan participeren, waar solidariteit en rechtvaardigheid zijn, waarin we evolueren naar een sociaal en ecologisch duurzaam samenlevingsmodel. We zouden werkenden, niet-werkenden en maatschappelijk kwetsbaren een stem geven in de samenleving.

We schreven 12 fundamentele doelstellingen.

Het is goed deze opdracht en deze doelstellingen bij het begin van dit nieuwe jaar nog eens vast te nemen en ons af te vragen of we goed bezig zijn.

Met beweging.net Limburg, met jullie dus, proberen we dat stap voor stap te doen. Gesteund door onze 11 partners proberen we voortdurend linken te leggen door met elkaar samen te werken. Met CM-Limburg zitten we goed op koers, dank zij de overeenkomst die we sloten om thema's van welzijn en gezondheid op tafel te krijgen. **Ilse Gerits** geeft ook in het komende jaar uitwerking aan die overeenkomst.

Met alle partners zullen we via onze pas aangeworven **Jens Vaes** inzetten op betere luchtkwaliteit in en rond onze woningen. Samen met Jens zullen we de komende maanden vrijwilligers opleiden en op weg sturen om als luchtconsulent de gezondheid van vele Limburgers op een behoorlijk peil te krijgen.

Met fierheid mogen we u onze nieuwe medewerker, **Bart Bijmens** uit Diepenbeek, voorstellen. Vanaf half februari zal hij onze kleine staf versterken en meewerken aan de verbindingen die we als beweging willen maken. Bovendien hopen we dat onze nationale leiding spoedig nog een tweede stafmedewerker aan ons zal toekennen om de slagkracht van beweging.net Limburg te verhogen. Onder leiding van **secretaris Carien**, tevens met de hulp van **Annemie, Eddy en Geert**, zullen we blijven inzetten om de organisatie van ons bewegingshuis in orde te krijgen en om samen onze doelstellingen waar te maken.

We rekenen daarbij op u allen -besef dat wij samen één familie zijn-, die niet enkel werken **voor** de mensen die ons nodig hebben, maar die vooral, belangeloos en met veel animo **met mensen** willen en moeten werken.

Ik was geraakt door de woorden van onze gouverneur op de voorbije Staten-Generaal Onderwijs: zijn angst voor segregatie in onze Limburgse samenleving, een samenleving die alsmaar meer gekleurd is.

Deze angst kan maar opgelost worden als wij, zoals we hier samen zijn, opnieuw leren spreken en luisteren naar wat mensen ons toevertrouwen, dat wij vooral **met** hen aan de slag gaan, face-to-face, niet alleen via mail of SMS, maar direct iedereen appelleren op zijn verantwoordelijkheid, voor kinderen, voor jongeren, voor ouderen. Iedereen kan hierin bijdragen, we moeten niet wachten op anderen.

We rekenen hiervoor ook op onze verkozen mandatarissen, op lokaal, bovenlokaal en regionaal niveau.

Ik wil hier mijn bijzondere appreciatie uitdrukken voor gedeputeerde Frank Smeets, die ondanks dat hij de 'mensmateries' moest overdragen aan de Vlaamse regering, toch steeds beschikbaar bleef om met ons na te denken over hoe een aantal zinvolle initiatieven in Limburg overeind konden blijven. Zo zal hij samen met het Woonplatform Limburg (voortgespruten uit onze groep C-Welzijn en de groep rond wonen en huisvesting voor vluchtelingen en kansarmen) een woondag organiseren voor ambtenaren en andere woonpartners.

Ik wil ook Sonja Claes en Vera Jans vernoemen. Hun inzet voor en achter de schermen van onze tafels rond wonen, welzijn, werk, is niet te versmaden. Dank jullie wel!

Bijzonder erkentelijk ben ik voor onze minister, Jo Vandeuren, die aan de moeilijke Vlaamse regeringstafel keihard werkt op het terrein van zorg, welzijn en gezondheid. De vernieuwing door de persoonsvolgende financiering voor mensen met een beperking, de doorstart van de integrale jeugdhulp, de transparantie in de ouderenzorg, de ondersteuning in de mantelzorg, de aandacht voor de mensen in armoede -denk aan de nieuwe kinderbijslag of aan de Vlaamse Sociale bescherming- of het nu appels of peren zijn, Jo draagt het hart op de juiste plaats. Bedankt, Jo.

Goede vrienden, 2016 ... The Times They Are A-Changing.

Ziekenzorg kreeg de nieuwe naam SAMANA, Okra een nieuwe voorzitter en secretaris, WS'ers gingen inleven in de Dominicaanse republiek, KWB recupereerde duizenden GSM's, Femma boog zich over arbeidsduurvermindering, Familiehulp begon met een nieuwe voorzitter aan een slimmere organisatie van het zorgende werk, ACV riep ons op om mee te betogen voor waardig werk, voor rechtvaardige belasting en voor een leefbaar leven, IC neemt stilaan afscheid van hun immer gedreven voorzitter Jef De Vrij, Pasar evolueert van een vakantieorganisatie naar een vrijetijdsorganisatie die alle mensen kansen wil bieden om hun netto-vrijetijd te beleven waardoor ze 'rijker' en gelukkiger worden, KAJ blijft ijveren voor goede onderwijskansen voor alle jongeren, CM koos in Limburg na bestuursverkiezingen een nieuwe voorzitter en wil resoluut gaan voor een gezondheidsfonds, meer dan ziekenfonds.

Kortom, we kunnen aan 2017 beginnen.

Ik wens u allen daartoe heel veel inspiratie, een goede gezondheid en vooral veel moed om mekaar te dragen, ook als je bang of boos bent.

Een gelukkig nieuwjaar ... gezondheid!

Rik Bloemen
Voorzitter beweging.net Limburg
09.01.2017